

(Cauza C-496/20)

Reclamant: M. F.

Pârât: T. P.

cu participarea: Prokurator Generalny

(Cauza C-506/20)

Reclamant: T. B.

Pârâți: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

cu participarea: Prokurator Generalny

(Cauza C-509/20)

Reclamant: M. F.

Pârât: J. M.

cu participarea: Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich

(Cauza C-511/20)

Reclamant: B. S.

Pârâți: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

cu participarea: Prokurator Generalny

Dispozitivul

Cererile de decizie preliminară formulate de Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) [Curtea Supremă (Camera pentru litigiile de muncă și asigurări sociale), Polonia] prin deciziile din 15 iulie 2020 sunt inadmisibile.

(¹) JO C 44, 8.2.2021.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 13 ianuarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzgericht – Austria) – XO/Finanzamt Österreich, fost Finanzamt Waldviertel

(Cauza C-574/20 (¹), Finanzamt Österreich)

(Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Securitate socială – Prestații familiale – Indexare în funcție de prețuri – Răspuns la o întrebare care poate fi în mod clar dedus din jurisprudența Curții – Lipsa unei legături între întrebarea preliminară și litigiul principal – Întrebare vădit inadmisibilă)

(2023/C 164/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: XO

Pârât: Finanzamt Österreich, fost Finanzamt Waldviertel

Dispozitivul

- 1) Examinarea primei întrebări preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, în raport cu articolul 45 TFUE.
- 2) A doua întrebare preliminară adresată de Bundesfinanzgericht (Tribunalul Fiscal Federal, Austria) este vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 35, 1.2.2021.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 17 ianuarie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski rayonen sad – Bulgaria) – Procedură inițiată de TBI Bank

(Cauza C-379/21 (¹), TBI Bank)

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Credit de consum – Directiva 93/13/CEE – Articolul 6 alineatul (1) – Clauze abuzive – Refuzul emiterii unei somații de plată imediată în cazul unei pretenții întemeiate pe o clauză abuzivă – Consecințe privind caracterul abuziv al unei clauze contractuale – Instrucțiunile unei instanțe superioare care nu respectă consecințele menționate]

(2023/C 164/26)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TBI Bank

Dispozitivul

- 1) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii

trebuie interpretat în sensul că

instanța națională sesizată cu o cerere de emiterie a unei somații de plată, în cazul în care debitorul-consumator nu participă la procedură până la emiterea acesteia, este obligată să înlăture din oficiu aplicarea unei clauze abuzive a contractului de credit de consum încheiat între acest consumator și profesionistul vizat pe care este întemeiată o parte din creanța invocată. În această ipoteză, instanța are posibilitatea de a respinge în parte această cerere, cu condiția, pe de o parte, ca acest contract să poată continua să existe fără nicio altă modificare, revizuire sau completare, aspect a cărui verificare revine instanței menționate și, pe de altă parte, ca pretențiile care decurg din această clauză să poată fi delimitate de restul cererii.

- 2) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13

trebuie interpretat în sensul că

se opune ca o instanță națională căreia îi revine sarcina de a se pronunța în urma trimiterii spre rejudecare din partea unei instanțe superioare să fie obligată, în conformitate cu dreptul procesual național, prin aprecieri de drept, precum și prin instrucțiuni emise de instanța superioară, în cazul în care consideră, având în vedere interpretarea solicitată Curții, că prin aceste aprecieri și aceste instrucțiuni nu se concretizează consecințele juridice ale caracterului abuziv al unei clauze a unui contract de credit de consum.

(¹) JO C 368, 13.9.2021.